

Luzsicza István
MECCSRE JÁRÓ

rákanyarodtok a bekötőútra
s onnan fel a Börzsönybe
át a Pilisbe ki a Duna-kanyarba
be a gödöllői dombok közé
le az Alföld északnyugati csücskeibe
ahová a sorsolás vetett
fából vaskarika aranylábú cimboráid után
agglomerációban és ezredfordulón is
hőskori idők falusi kedvencei nyomában
latolgatva esélyeket reményeket kételyeket
kesztyűtartóba bekészített
tollal és jegyzetfüzettel és fényképezőgéppel
– bal kézre a kisalagi temető
jobbra az autót
hátról kisfiad kerek ábrázata
mosolyog a középső visszapillantó tükörből
minden rendben öcskösöm?
éhes-szomjas nem vagy? pisilni-kakilni nem kell?
melletted apád zörögve kotorászik nejlonszatyrában
szemüveg telefon iratok pénztárca rendben
a semmiből elővarázsol s kipattint egy doboz sört is
zsebéből óriás pogácsát és aprócska fasírtot szed elő
egymásba tuszkolja őket akárha szendvicset
kisalagi pityuburger
a kocsibelsőt fokhagymás maláta párologja be
te sietve lehúzod az összes oldalszélvédőt
s a hevenyészett kiskocsmi konyha illata
kiárad a határ fölött táncoló énekesmadarak közé

*

mára már hazafelé tart kocsitok
dombok hegyek árterek és síkságok közül

s már a lemenő Nap se vakít el
mögöttetek parádés diadalok
és kibrusztolt sikerek
küzdelmesen kiharcolt döntetlenek
és elszalasztott győzelmi esélyek
hősies vereségek
és megalázó kudarcok
– már szemből fordulsz a bekötőútra
a kifogyott toll és a betelt füzet
a fényképezőgép lemerült elemei mellett
megpihen a kesztyűtartóban
a középső visszapillantó tükröt
nyúlánk kamasz arca teríti be
húzódj már odébb öccse
nem látni téled semmit
bal kézre az autót
jobbra a temető
melletted az anyósülés már rég üres
csak az orrod véli
hogy a határból megüti
valami régről ismerős szaghatás
te sietve visszahúzol minden ablakot
s a legvadabb konyhai kipárolgásokat
múlhatatlan illatként
viszed magaddal mindörökre